

KONVENCIJA DĖL ELEKTRONINIŲ NUSIKALTIMŲ

2001 11 23, Budapeštas

PREAMBULĖ

Europos Tarybos valstybės narės ir kitos šią Konvenciją pasirašiusios valstybės, TURĖDAMOS omenyje, kad Europos Tarybos tikslas – siekti didesnės savo narių vienybės; PRIPAŽINDAMOS skatinimo bendradarbiauti su kitomis šios Konvencijos šalimis svarbą Į SITIKINUSIOS, kad būtina pirmenybę teikti bendros baudžiamosios politikos, kuria siekiama apsaugoti visuomenę nuo elektroninių nusikaltimų, *inter alia* priimant tinkamus teisės aktus ir skatinant tarptautinį bendradarbiavimą, vykdymui;

MATYDAMOS dideles permainas, vykstančias dėl kompiuterių tinklų skaitmeninio keitimo, susilieimo ir nuolatinės globalizacijos;

SUSIRŪPINUSIOS, kad kompiuteriniai tinklai ir elektroninė informacija taip pat gali būti naudojami daryti nusikaltimams ir kad tokių nusikaltimų įrodymai gali būti saugomi šiuose tinkluose ir jais perduodami;

PRIPAŽINDAMOS, kad valstybėms ir privačiam verslui būtina bendradarbiauti kovojant su elektroniniais nusikaltimais ir būtinybę ginti teisėtus interesus naudojant bei plėtojant informacines technologijas;

MANYDAMOS, kad norint sėkmingai kovoti su elektroniniais nusikaltimais reikia tarptautiniu mastu daugiau, greičiau ir sklandžiau bendradarbiauti baudžiamosiose bylose;

Į SITIKINUSIOS, kad ši Konvencija, nustatydamą joje apibūdintų veikų baudžiamumą, suteikdamą pakankamai Į galiojimų veiksmingai kovoti su tokiais nusikaltimais, palengvindamą jų susekimą, tyrimą bei baudžiamąjį persekiojimą nacionaliniu bei tarptautiniu lygiu ir pateikdamą greito bei patikimo tarptautinio bendradarbiavimo gaires, yra reikalinga, kad būtų sustabdyti veiksmai, nukreipti prieš kompiuterinių sistemų, tinklų ir kompiuterinių duomenų konfidencialumą, vientisumą ir prieinamumą, taip pat kad nebūtų leista netinkamai naudoti tokių sistemų, tinklų ir duomenų;

SUPRASDAMOS poreikį užtikrinti tinkamą balansą tarp teisėsaugos interesų ir pagarbos pagrindinėms žmogaus teisėms, Įtvirtintoms 1950 m. Europos Tarybos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje, 1966 m. Jungtinių Tautų tarptautiniame pilietinių ir politinių teisių pakte ir kitose taikytinose tarptautinėse žmogaus teisių sutartyse, kurios dar kartą patvirtina kiekvieno asmens teisę laisvai laikytis savo nuomonės, taip pat laisvai reikšti savo mintis ir Įsitikinimus, nepaisant valstybių sienų, gauti bei perduoti visokią informaciją ir idėjas ir teisę Į tai, kad būtų gerbiamas jo asmeninis gyvenimas;

SUPRASDAMOS, be kita ko, būtinybę apsaugoti asmens duomenis, kaip nustatyta 1981 m. Europos Tarybos konvencijoje dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu;

ATSIŽVELGDAMOS Į 1989 m. Jungtinių Tautų vaiko teisių konvenciją ir 1999 m. Tarptautinės darbo organizacijos blogiausių vaikų darbo formų konvenciją;

ATSIŽVELGDAMOS Į galiojančias Europos Tarybos konvencijas dėl bendradarbiavimo baudžiamojame srityje, taip pat Į panašias sutartis, sudarytas tarp Europos Tarybos valstybių narių ir kitų valstybių, ir PAŽYMĖDAMOS, jog šios Konvencijos tikslas – papildyti šias konvencijas, kad nusikaltimų, susijusių su kompiuterinėmis sistemomis ir duomenimis, tyrimas ir nagrinėjimas būtų atliekami veiksmingiau ir kad šių nusikaltimų įrodymus būtų galima rinkti elektroniniu pavidalu;

PRITARDAMOS naujausiems poslinkiams, skatinantiems tarptautinį supratimą ir bendradarbiavimą kovojant su elektroniniais nusikaltimais, tarp jų Jungtinių Tautų, OECD, Europos Sąjungos ir G8 veiksmus;

ATSIMINDAMOS Rekomendaciją Nr. R(85) 10, skirtą praktiniam Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose taikymui vykdant teismo pavedimus dėl telekomunikacinių priemonių pasiklausymo, Rekomendaciją Nr. R(88) 2 dėl autorių teisių ir gretutinių teisių pažeidimų, Rekomendaciją Nr. R(87) 15, reglamentuojančią asmens duomenų naudojimą policijos pajėgose, Rekomendaciją Nr. R(95) 4 dėl asmens duomenų apsaugos telekomunikacijų paslaugų srityje, ypač telefono ryšio paslaugų srityje, taip pat Rekomendaciją Nr. R(89) 9 dėl kompiuterinių nusikaltimų, kurioje pateikiamos rekomendacijos valstybių Įstatymų leidybos institucijoms dėl kai kurių kompiuterinių nusikaltimų apibrėžimų, ir Rekomendaciją Nr. R(95) 13 dėl baudžiamojo proceso teisės problemų, susijusių su informacijos technologijomis;

ATSIŽVELGDAMOS Į Rezoliuciją Nr. 1, priimtą Europos valstybių teisingumo ministrų 21-ojoje konferencijoje (1997 m. birželis, Praha), rekomendavusią Ministrų Komitetui paremti darbą, kurį Europos nusikalstamumo problemų komitetas (CDPC) atlieka elektroninių nusikaltimų srityje siekdamas vienodinti nacionalinės baudžiamosios teisės nuostatas ir tokių nusikaltimų tyrimui taikyti veiksmingas priemones, taip pat Rezoliuciją Nr. 3, priimtą Europos valstybių teisingumo ministrų 23-iojoje konferencijoje (2000 m. birželis, Londonas), kurioje besiderančios šalys raginamos toliau ieškoti tinkamų sprendimų, kad kuo daugiau valstybių galėtų tapti šios Konvencijos Šalimis, ir pripažįstamas reikalas turėti greitai ir gerai veikiančią tarptautinio bendradarbiavimo sistemą, kurioje būtų deramai atsižvelgiama į kovos su elektroniniais nusikaltimais ypatumus;

ATSIŽVELGDAMOS, be to, į Europos Tarybos valstybių ir jų vyriausybių vadovų veiksmų planą, priimtą antrajame viršūnių susitikime (1997 m. spalio 10–11 d., Strasbūras), kuriuo siekiama bendro atsako į naujų informacinių technologijų plėtrą, pagrįsto Europos Tarybos kriterijais ir vertybėmis,

s u s i t a r ė:

I SKYRIUS. SĄVOKŲ VARTOJIMAS

1 straipsnis. Sąvokų apibrėžimai

Šioje Konvencijoje:

- a) „kompiuterinė sistema“ – tai Įtaisas arba tarpusavyje sujungtų ar susijusių Įtaisų grupė, iš kurių vienas ar daugiau pagal programą automatiškai apdoroja duomenis;
- b) „kompiuteriniai duomenys“ – tai bet kokia faktų, informacijos arba sąvokų pateiktis tokiu pavidalu, kad juos būtų galima apdoroti kompiuterine sistema, taip pat programa, pagal kurią kompiuterinė sistema gali vykdyti tam tikrą funkciją;
- c) „paslaugos teikėjas“ – tai:
 - i) bet kuris viešasis ar privatus subjektas, teikiantis savo paslaugos vartotojams galimybę bendrauti pasinaudojant kompiuterine sistema;
 - ii) bet kuris kitas subjektas, apdorojantis arba saugantis tokios ryšio paslaugos arba tokios paslaugos vartotojų kompiuterinius duomenis;
- d) „srauto duomenys“ – tai visi kompiuteriniai duomenys, perduodami kompiuterine sistema, suformuoti kompiuterinės sistemos, kuri sudaro ryšio grandinės dalį, ir rodantys perduotos informacijos kilmę, paskirtį, perdavimo kelią, laiką, datą, dydį, trukmę arba pagrindinės paslaugos rūšį.

II SKYRIUS. PRIEMONĖS, KURIŲ REIKIA IMTIS NACIONALINIŲ LYGIU

1 skirsnis. Materialioji baudžiamoji teisė

1 dalis. Nusikaltimai kompiuterinių duomenų ir sistemų konfidencialumui, vientisumui ir prieinamumui

2 straipsnis. Neteisėta prieiga

Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prirėikti pagal jos vidaus teisę nustatyti baudžiamajai atsakomybei už sąmoningą ir neteisėtą prieigą prie visos kompiuterinės sistemos arba jos dalies. Šalis gali reikalauti, kad toks nusikaltimas būtų padarytas pažeidžiant apsaugos priemones, ketinant gauti kompiuterinius duomenis ar turint kitą nesąžiningą ketinimą arba kad jis būtų susijęs su kompiuterine sistema, sujungta su kita kompiuterine sistema.

3 straipsnis. Neteisėta perimtis

Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prirėikti pagal jos vidaus teisę nustatyti baudžiamajai atsakomybei už sąmoningą ir neteisėtą neviešo kompiuterinių duomenų perdavimo į kompiuterinę sistemą, iš jos ir jos viduje perimtą techninėmis priemonėmis, taip pat už elektromagnetinės emisijos iš kompiuterinės sistemos, perduodančios tokius kompiuterinius duomenis, perimtą. Šalis gali reikalauti, kad toks nusikaltimas būtų padarytas turint nesąžiningą ketinimą arba susijęs su kompiuterine sistema, sujungta su kita kompiuterine sistema.

4 straipsnis. Poveikis duomenims

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prirėikti pagal jos vidaus teisę nustatyti baudžiamajai atsakomybei už sąmoningą ir neteisėtą kompiuterinių duomenų sugadinimą, sunaikinimą, apgadinimą, pakeitimą arba galimybės naudotis tokiais duomenimis panaikinimą

2. Šalis gali pasilikti teisę reikalauti, kad veika, apibūdinta šio straipsnio 1 dalyje, turi padaryti didelę žalą

5 straipsnis. Poveikis sistemai

Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prirėikti pagal jos vidaus teisę nustatyti baudžiamajai atsakomybei už sąmoningą ir neteisėtą didelį kompiuterinės sistemos darbo trukdymą įvedant, perduodant, sugadinant, sunaikinant, apgadinant, pakeičiant kompiuterinius duomenis arba panaikinant galimybę naudotis tokiais duomenimis.

6 straipsnis. Netinkamas įtaisų naudojimas

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prirėikti pagal jos vidaus teisę nustatyti baudžiamajai atsakomybei už sąmoningą ir neteisėtą:

a) gaminimą, pardavimą, įsigijimą naudoti, įvežimą, platinimą arba kitokį galimybės naudotis suteikimą

i) įtaiso, įskaitant kompiuterinę programą, sukurto ar pritaikyto pirmiausia 2–5 straipsniuose apibūdintiems nusikaltimams daryti;

ii) kompiuterio slaptažodžio, prieigos kodo arba panašių duomenų, kuriais galima prieiti prie visos kompiuterinės sistemos arba jos dalies,

kai ketinama juos panaudoti 2–5 straipsniuose apibūdintiems nusikaltimams daryti, ir

b) a punkto i ir ii papunkčiuose minimo dalyko turėjimą ketinant jį panaudoti 2–5 straipsniuose apibūdintiems nusikaltimams daryti. Šalis, vadovaudamasi savo teise, gali reikalauti, kad baudžiamoji atsakomybė būtų užtraukiama tik turint keletą tokių dalykų.

2. Šis straipsnis negali būti aiškinamas kaip užtraukiantis baudžiamąją atsakomybę kai šio straipsnio 1 dalyje minimas gaminimas, pardavimas, įsigijimas naudoti, įvežimas, platinimas ir kitoks galimybės naudotis suteikimas arba turėjimas nėra skirtas daryti nusikaltimui, apibūdintam šios Konvencijos 2–5 straipsniuose, o tik sankcionuotam kompiuterinės sistemos tikrinimui arba jos apsaugai.

3. Kiekviena Šalis gali pasilikti teisę netaikyti šio straipsnio 1 dalies, jei ši išlyga nesiejama su pardavimu, platinimu arba kitokiu galimybės naudoti šio straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje nurodytas priemones sudarymą

2 dalis. Kompiuteriniai nusikaltimai

7 straipsnis. Kompiuterinės klastotės

Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti pagal jos vidaus teisę nustatyti baudžiamajai atsakomybei už sąmoningą ir neteisėtą kompiuterių duomenų įvedimą, pakeitimą, sunaikinimą arba galimybės naudotis tokia informacija panaikinimą, kurių pasekmė yra neautentiški duomenys, su tikslu, kad jie būtų laikomi autentiškais, ar jais būtų naudojamos teisėtiems tikslams, nepriklausomai nuo to, ar šie duomenys yra tiesiogiai skaitomi ir suprantami. Šalis gali reikalauti, kad baudžiamoji atsakomybė užtraukiama tik esant ketinimui apgauti ar panašiam nesąžiningam ketinimui.

8 straipsnis. Kompiuterinis sukčiavimas

Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti pagal jos vidaus teisę nustatyti baudžiamajai atsakomybei už sąmoningus ir neteisėtus veiksmus, sąlygojusius kito asmens nuosavybės praradimą:

- a) įvedant, pakeičiant, sunaikinant kompiuterinius duomenis arba panaikinant galimybę naudotis tokiais duomenimis;
- b) paveikiant kompiuterinės sistemos darbą, nesąžiningai arba nedorai ketinant gauti neteisėtos ekonominės naudos sau arba kitam asmeniui.

3 dalis. Turinio nusikaltimai

9 straipsnis. Nusikaltimai, susiję su vaikų pornografija

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti pagal jos vidaus teisę nustatyti baudžiamajai atsakomybei už tokią sąmoningą ir neteisėtą veiką:

- a) pornografinio turinio produkcijos, kurioje atvaizduotas vaikas, gaminimą turint tikslą platinti per kompiuterinę sistemą
- b) pornografinio turinio produkcijos, kurioje atvaizduotas vaikas, siūlymą arba pateikimą per kompiuterinę sistemą
- c) pornografinio turinio produkcijos, kurioje atvaizduotas vaikas, platinimą arba perdavimą per kompiuterinę sistemą
- d) pornografinio turinio produkcijos, kurioje atvaizduotas vaikas, įsigijimą per kompiuterinę sistemą sau arba kitam asmeniui;
- e) pornografinio turinio produkcijos, kurioje atvaizduotas vaikas, laikymą kompiuterinėje sistemoje arba kokioje nors kompiuterinių duomenų atmeniojoje terpėje.

2. Šio straipsnio 1 dalyje „pornografinio turinio produkcija, kurioje atvaizduotas vaikas“ – tai pornografinė medžiaga, vizualiai vaizduojanti:

- a) aiškiai seksualų nepilnamečio elgesį;
- b) aiškiai seksualų asmens, atrodančio kaip nepilnametis, elgesį;
- c) tikroviškus nepilnamečio aiškiai seksualaus elgesio vaizdus.

3. Šio straipsnio 2 dalyje sąvoka „nepilnametis“ reiškia visus asmenis iki 18 metų. Tačiau bet kuri Šalis gali nustatyti žemesnę amžiaus ribą, ir tas amžius negali būti mažiau nei 16 metų.

4. Kiekviena Šalis gali pasilikti teisę netaikyti visų arba kai kurių šio straipsnio 1 dalies d bei e punktų ir 2 dalies b bei c punktų.

4 dalis. Nusikalčiai, susiję su autorių teisių ir gretutinių teisių pažeidimais

10 straipsnis. Nusikaltimai, susiję su autorių teisių ir gretutinių teisių pažeidimais

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti pagal jos vidaus teisę nustatyti baudžiamajai atsakomybei už autorių teisių pažeidimus, kaip apibrėžta tos Šalies teisėje laikantis įsipareigojimų, kuriuos ji prisiėmė pagal Berno konvencijos dėl literatūros ir meno kūrinių apsaugos Paryžiaus aktą, priimtą 1971 m. liepos 24 d., Sutartį dėl intelektinės nuosavybės teisių prekyboje aspektų ir WIPO autorių teisių sutartį, išskyrus moralines teises, suteikiamas tokių konvencijų, kai tokie veiksmai atliekami sąmoningai, komerciniais tikslais ir naudojantis kompiuterių sistema.

2. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti pagal jos vidaus teisę nustatyti baudžiamajai atsakomybei už gretutinių teisių pažeidimus, kaip apibrėžta tos Šalies teisėje laikantis įsipareigojimų, kuriuos ji prisiėmė pagal Romoje sudarytą Tarptautinę konvenciją dėl atlikėjų, fonogramų gamintojų ir transliuojančiųjų organizacijų apsaugos (Romos konvencija), Sutartį dėl intelektinės nuosavybės teisių prekyboje aspektų ir WIPO atlikimų ir fonogramų sutartį, išskyrus moralines teises, suteikiamas tokių konvencijų, kai tokie veiksmai atliekami sąmoningai, komerciniais tikslais ir naudojantis kompiuterių sistema.

3. Šalis gali pasilikti teisę ribotomis aplinkybėmis nenustatyti baudžiamosios atsakomybės, užtraukiamos pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, jeigu esama kitų veiksmingų priemonių ir jeigu tokia išlyga nepažeidžia Šalies tarptautinių įsipareigojimų, išvardytų tarptautiniuose dokumentuose, minimuose šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

5 dalis. Papildoma atsakomybė ir sankcijos

11 straipsnis. Pasikėsinimas ir bendrininkavimas arba kurstymas

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti pagal jos teisės aktus nustatyti baudžiamajai atsakomybei už sąmoningą bendrininkavimą arba kurstymą daryti nusikaltimus, išvardytus šios Konvencijos 2–10 straipsniuose, ketinant tuos nusikaltimus padaryti.

2. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti pagal jos teisės aktus nustatyti baudžiamajai atsakomybei už sąmoningą pasikėsinimą daryti nusikaltimus, išvardytus šios Konvencijos 3–5, 7, 8 straipsniuose, 9 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose.

3. Kiekviena Šalis pasilieka teisę netaikyti visos šio straipsnio 2 dalies arba kai kurių jos nuostatų.

12 straipsnis. Juridinio asmens atsakomybė

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti užtikrinant, kad juridinis asmuo galėtų būti patrauktas atsakomybėn už nusikaltimus, minimus šioje

Konvencijoje ir padarytus jo naudai fizinio asmens, veikiančio individualiai arba kaip juridinio asmens organo dalis ir einančio vadovaujančias pareigas juridiniame asmenyje, paremtas teise:

- a) atstovauti šiam juridiniam asmeniui;
- b) priimti sprendimus šio juridinio asmens vardu;
- c) kontroliuoti juridinio asmens veiklą

2. Be jau minėtų 1 dalyje atvejų, kiekviena Šalis imasi priemonių, reikalingų užtikrinti, kad juridinis asmuo galėtų būti patrauktas atsakomybėn, kai dėl šio straipsnio 1 dalyje minimo fizinio asmens nepakankamos priežiūros arba kontrolės juridinio asmens į galiotam fiziniam asmeniui buvo galima juridinio asmens naudai padaryti šioje Konvencijoje nustatytą nusikaltimą

3. Atsižvelgiant į Šalies teisės principus, juridinio asmens atsakomybė gali būti baudžiamoji, civilinė arba administracinė.

4. Tokia atsakomybė nepašalina fizinių asmenų, padariusių nusikaltimą, baudžiamosios atsakomybės.

13 straipsnis. Sankcijos ir priemonės

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti užtikrinti, kad už 2–11 straipsniuose minimus nusikaltimus būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos, įskaitant laisvės atėmimą.

2. Kiekviena Šalis užtikrina, kad juridiniams asmenims, traukiamiems atsakomybėn pagal 12 straipsnį, būtų taikomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios baudžiamosios arba nebaudžiamosios sankcijos arba priemonės, įskaitant pinigines baudas.

2 skirsnis. Proceso teisė

1 dalis. Bendrosios nuostatos

14 straipsnis. Procesinių nuostatų taikymo sritis

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti nustatyti šiame skirsnyje numatytiems įgaliojimams ir procedūroms konkrečioms nusikaltimams tirti ar nagrinėti.

2. Išskyrus 21 straipsnyje konkrečiai nustatytus atvejus, kiekviena Šalis šio straipsnio 1 dalyje minimus įgaliojimus ir procedūras taiko:

- a) nusikaltimams, nustatytiems šios Konvencijos 2–11 straipsniuose;
- b) kitiems nusikaltimams, padarytiems naudojantis kompiuterine sistema,
- c) nusikaltimo įrodymų rinkimui elektroniniu pavidalu.

3. a) Kiekviena Šalis gali pasilikti teisę 20 straipsnyje minimas priemones taikyti tikrai išlygoje nurodytiems nusikaltimams arba nusikaltimų kategorijoms, jeigu tokių nusikaltimų arba nusikaltimų kategorijų apimtis nėra siauresnė nei nusikaltimų, kuriems ji taiko 21 straipsnyje minimas priemones. Kiekviena Šalis apsvarsto, kaip apriboti tokią išlygą, kad būtų galima kuo plačiau taikyti 20 straipsnyje minimas priemones.

b) Jeigu Šalis dėl jos teisės aktuose, galiojančiuose šios Konvencijos priėmimo metu, esančių apribojimų negali 20 ir 21 straipsniuose minimų priemonių taikyti informacijai, perduodamai paslaugos teikėjo kompiuterinėje sistemoje, kuri:

- i) veikia uždaros vartotojų grupės naudai,
- ii) nenaudoja viešųjų ryšių tinklų ir nėra sujungta su kita vieša ar privačia kompiuterine sistema,

ta Šalis gali pasilikti teisę netaikyti šių priemonių tokiai informacijai. Kiekviena Šalis apsvarsto, kaip apriboti tokią išlygą, kad būtų galima kuo plačiau taikyti 20 ir 21 straipsniuose minimas priemones.

15 straipsnis. Sąlygos ir garantijos

1. Kiekviena Šalis užtikrina, kad šiame skirsnyje numatytų Įgaliojimų ir procedūrų nustatymas, vykdymas ir taikymas priklausytų nuo sąlygų ir garantijų, numatytų tos valstybės vidaus teisėje, kurios laiduoja tinkamą žmogaus teisių ir laisvių apsaugą, įskaitant teises, kylančias iš Įsipareigojimų, prisiimtų pagal 1950 m. Europos Tarybos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, 1966 m. Jungtinių Tautų tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą bei kitus taikytinus tarptautinius žmogaus teisių dokumentus, ir pagal kurias laikomasi proporcingumo principo.

2. Prie tokių sąlygų ir garantijų, tinkamai atsižvelgiant į Įgaliojimo arba procedūros pobūdį, *inter alia* yra priskiriama teisminė arba kitokia nepriklausoma priežiūra, jų taikymą pateisinantys pagrindai ir tokio Įgaliojimo arba tokios procedūros taikymo srities bei trukmės apribojimas.

3. Tiek, kiek tai neprieštaruoja visuomenės interesams, ypač tinkamam teisingumo vykdymui, kiekviena Šalis apsvarsto šiame skirsnyje minimų Įgaliojimų ir procedūrų poveikį trečiųjų šalių teisėms, Įsipareigojimams ir teisėtiems interesams.

2 dalis. Operatyvus laikomųjų kompiuterinių duomenų iš saugojimas

16 straipsnis. Operatyvus laikomųjų kompiuterinių duomenų iš saugojimas

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti Įgalinant jos kompetentingas institucijas nurodyti arba panašiai pasirūpinti operatyviu konkrečių kompiuterinių duomenų, įskaitant srauto duomenis, laikomus kompiuterinėje sistemoje, iš saugojimu, ypač kai yra pagrindo manyti, jog tie kompiuteriniai duomenys gali būti nesunkiai prarasti arba pakeisti.

2. Kai vykdydama šio straipsnio 1 dalį Šalis kuriam nors asmeniui nurodo iš saugoti tam tikrus to asmens turimus ir valdomus kompiuterinius duomenis, Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti, kad tas asmuo būtų Įpareigotas iš saugoti ir išlaikyti tokių kompiuterinių duomenų vientisumą tiek laiko, kiek tai yra reikalinga, ne ilgiau kaip 90 dienų, kad kompetentingos institucijos galėtų pareikalauti juos atskleisti. Šalis gali numatyti, kad toks nurodymas vėliau gali būti kartojamas.

3. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti, kad kompiuterinių duomenų saugotojas arba kitas juos saugantis asmuo būtų Įpareigotas išlaikyti tokių procedūrų slaptumą tiek laiko, kiek numatyta pagal tos Šalies vidaus teisę.

4. Šiame straipsnyje minimiems Įgaliojimams ir procedūroms taikomi 14 ir 15 straipsniai.

17 straipsnis. Operatyvus srauto duomenų iš saugojimas ir dalinis atskleidimas

1. Pagal 16 straipsnį būtinų iš saugoti srauto duomenų atžvilgiu kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti:

a) užtikrinti, kad toks operatyvus srauto duomenų iš saugojimas yra galimas, nepaisant to, ar tokią informaciją perdavė vienas ar daugiau paslaugos teikėjų;

b) užtikrinti, kad kompetentingai Šalies institucijai arba jos paskirtam asmeniui būtų operatyviai atskleista pakankamai srauto duomenų, leidžiančių Šaliai nustatyti paslaugos teikėjų ir tos informacijos perdavimo kelią

3. Šiame straipsnyje minimiems Įgaliojimams ir procedūroms taikomi 14 ir 15 straipsniai.

3 dalis. Nurodymas dėl duomenų pateikimo

18 straipsnis. Nurodymas dėl duomenų pateikimo

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti, įgalinant jos kompetentingas institucijas nurodyti:

a) jos teritorijoje esančiam asmeniui pateikti konkrečiai nurodytus to asmens turimus arba valdomus kompiuterinius duomenis, laikomus kompiuterinėje sistemoje arba kompiuterinių duomenų atmeniojoje terpėje;

b) paslaugos teikėjui, tos Šalies teritorijoje siūlančiam savo paslaugas, pateikti jo turimą arba valdomą abonentinę informaciją susijusią su tokiomis paslaugomis.

2. Šiame straipsnyje minimiems įgaliojimams ir procedūroms taikomi 14 ir 15 straipsniai.

3. Šiame straipsnyje „abonentinė informacija“ – tai bet kuri kompiuterinių duomenų ar kitokio pavidalo (išskyrus srauto arba turinio duomenis) informacija, turima paslaugos teikėjo ir susijusi su jo paslaugų abonentais, iš kurios galima nustatyti:

a) naudotos ryšio paslaugos tipą, taikytas technines priemones ir naudojimo laiką

b) abonto tapatybę, pašto ar geografinės padėties adresą, telefono ir bet kokią kitą prieigos numerį, informaciją apie sąskaitas ir mokėjimus, gaunamą paslaugos sutarties arba susitarimo pagrindu;

c) bet kurią kitą informaciją ryšių aparatūros įrengimo vietoje, turimą pagal paslaugos sutartį arba susitarimą

4 dalis. Laikomųjų kompiuterinių duomenų paieška ir poėmis

19 straipsnis. Laikomųjų kompiuterinių duomenų paieška ir poėmis

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti, įgalinant jos kompetentingas institucijas apieškoti ar panašiai iširti:

a) kompiuterinę sistemą arba jos dalį ir joje laikomus kompiuterinius duomenis;

b) kompiuterinių duomenų atmeniąją terpę, kurioje tos Šalies teritorijoje gali būti laikomi kompiuteriniai duomenys.

2. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti užtikrinti, kad jos institucijoms pagal šio straipsnio 1 dalies a punktą apieškant ar panašiai tiriant konkrečią kompiuterinę sistemą arba jos dalį ir turint priežasčių manyti, kad ieškomi duomenys laikomi tos Šalies teritorijoje esančioje kitoje kompiuterinėje sistemoje arba jos dalyje ir kad tokie duomenys yra teisėtai prieinami naudojant pirmąją sistemą, tokios institucijos galėtų operatyviai išplėsti paiešką ar panašų tyrimą į kitą sistemą.

3. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti įgalinant jos kompetentingas institucijas areštuoti arba panašiai išsaugoti kompiuterinius duomenis, gautus pagal šio straipsnio 1 arba 2 dalį. Prie šių priemonių priskiriami įgaliojimai:

a) areštuoti arba panašiai išsaugoti kompiuterinę sistemą arba jos dalį, arba kompiuterių duomenų atmeniąją terpę;

b) pasidaryti ir pasilaikyti tokių kompiuterinių duomenų kopiją;

c) išsaugoti atitinkamų kompiuterinių duomenų vientisumą;

d) padaryti tokius kompiuterių duomenis neprieinamus arba pašalinti juos iš apieškotos kompiuterinės sistemos.

4. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti, įgalinant jos kompetentingas institucijas nurodyti bet kuriam asmeniui, žinančiam apie tokios kompiuterinės sistemos veikimą arba apie priemones, kurių buvo imtasi joje esantiems kompiuteriniams duomenims apsaugoti, pateikti, kiek tai pagrįsta, informaciją, reikalingą, kad būtų galima taikyti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse minimas priemones.

5. Šiame straipsnyje minimiems įgaliojimams ir procedūroms taikomi 14 ir 15 straipsniai.

5 dalis. Kompiuterinių duomenų surinkimas realiuoju laiku

20 straipsnis. Srauto duomenų surinkimas realiuoju laiku

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti, įgalinant jos kompetentingas institucijas:

a) tos Šalies teritorijoje surinkti arba techninėmis priemonėmis įrašyti;

b) priversti paslaugos teikėją pagal jo technines galimybes:

i) tos Šalies teritorijoje surinkti arba techninėmis priemonėmis įrašyti arba

ii) bendradarbiauti su kompetentinga institucija ir padėti jai surinkti arba įrašyti

realiuoju laiku srauto duomenis, susijusius su konkrečia informacija, jos teritorijoje perduodama naudojantis kompiuterine sistema.

2. Jeigu Šalis dėl savo teisinės sistemos principų negali taikyti šio straipsnio 1 dalies a punkte minimų priemonių, ji gali priimti tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti, kad jos teritorijoje realiuoju laiku, naudojant technines priemones, būtų surinkti ir įrašyti srauto duomenys, susiję su konkrečia toje teritorijoje perduodama informacija.

3. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti įpareigoti paslaugos teikėją laikyti paslapyje bet kurių šiame straipsnyje minimų įgaliojimų vykdymą ir bet kurią informaciją apie jų vykdymą.

4. Šiame straipsnyje minimiems įgaliojimams ir procedūroms taikomi 14 ir 15 straipsniai.

21 straipsnis. Turinio duomenų perimtis

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti, kad dėl sunkių nusikaltimų, apibrėžtų tos Šalies vidaus teisėje, kompetentingos institucijos būtų įgalintos:

a) tos Šalies teritorijoje surinkti arba techninėmis priemonėmis įrašyti

b) priversti paslaugos teikėją pagal jo turimas technines galimybes:

i) tos Šalies teritorijoje surinkti arba techninėmis priemonėmis įrašyti arba

ii) bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis ir padėti jai surinkti arba įrašyti

realiuoju laiku turinio duomenis, susijusius su konkrečia informacija, jos teritorijoje perduodamus naudojantis kompiuterine sistema.

2. Jeigu Šalis dėl savo teisinės sistemos principų negali taikyti šio straipsnio 1 dalies a punkte minimų priemonių, ji gali priimti tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti, kad jos teritorijoje realiuoju laiku, naudojant technines priemones būtų surinkti ir įrašyti turinio duomenys, susiję su konkrečia toje teritorijoje perduodama informacija.

3. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti įpareigojant paslaugos teikėją laikyti paslapyje bet kurių šiame straipsnyje minimų įgaliojimų vykdymą ir bet kurią informaciją apie jų vykdymą.

4. Šiame straipsnyje minimiems įgaliojimams ir procedūroms taikomi 14 ir 15 straipsniai.

3 skirsnis. Jurisdikcija

22 straipsnis. Jurisdikcija

1. Kiekviena Šalis priima tokius teisės aktus ir kitas priemones, kurių gali prireikti nustatyti jurisdikciją šios Konvencijos 2–11 straipsniuose nurodytiems nusikaltimams, kai nusikaltimas padarytas:

a) jos teritorijoje;

b) laive, plaukiojančiame su tos Šalies vėliava;

c) orlaivyje, įregistruotame pagal tos Šalies įstatymus;

d) tos Šalies piliečio, jeigu padarius nusikaltimą yra baudžiama pagal baudžiamuosius Įstatymus arba jeigu toks nusikaltimas yra padarytas už bet kurios valstybės teritorinės jurisdikcijos.

2. Kiekviena Šalis gali pasilikti teisę netaikyti arba tik tam tikrais atvejais arba tam tikromis aplinkybėmis taikyti jurisdikcijos taisykles, nustatytas šio straipsnio 1 dalies b–d punktuose, arba dalį šių taisyklių.

3. Kiekviena Šalis priima tokias priemones, kurių gali prireikti nustatyti jurisdikciją šios Konvencijos 24 straipsnio 1 dalyje nurodytiems nusikaltimams, kai Įtariamasis yra jos teritorijoje ir ji, gavusi prašymą jį išduoti, kitai Šaliai jo neišduoda vien dėl jo pilietybės.

4. Ši Konvencija nepašalina jokios baudžiamosios jurisdikcijos, vykdomos pagal vidaus teisę.

5. Kai dėl tariamo nusikaltimo, nustatyto pagal šią Konvenciją, teisę Į jurisdikciją pareiškia daugiau nei viena Šalis, tos Šalys prireikus tarpusavyje konsultuojasi siekdamos nustatyti labiausiai persekiojimui tinkamą jurisdikciją.

III SKYRIUS. TARPTAUTINIS BENDRADARBIAVIMAS

1 skirsnis. Bendrieji principai

1 dalis. Bendrieji tarptautinio bendradarbiavimo principai

23 straipsnis. Bendrieji tarptautinio bendradarbiavimo principai

Tirdamos nusikaltimus, susijusius su kompiuterinėmis sistemomis ir duomenimis, arba persekiodamos, arba rinkdamos nusikaltimo Įrodymus elektroniniu pavidalu, Šalys kuo didesniu mastu bendradarbiauja tarpusavyje, vadovaudamosi šio skyriaus nuostatomis, taikydamos atitinkamus tarptautinius dokumentus dėl tarptautinio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, susitarimus, pagrįstus vienodais ar abipusiais teisės aktais, ir vidaus teisę.

2 dalis. Ekstradicijos principai

24 straipsnis. Ekstradicija

1. a) Šis straipsnis taikomas ekstradicijai tarp Šalių už nusikaltimus, nurodytus šios Konvencijos 2–11 straipsniuose, jeigu pagal abiejų susijusių Šalių Įstatymus už tokius nusikaltimus baudžiama maksimalia, mažiausiai vienerių metų, laisvės atėmimo bausme arba griežtesne bausme.

b) Kai pagal susitarimą, pagrįstą vienodais ar abipusiais teisės aktais, arba pagal ekstradicijos sutartį, taip pat pagal Europos konvenciją dėl ekstradicijos (ETS Nr. 24), taikomą tarp dviejų ar daugiau šalių, kitokia mažiausia bausmė būtų taikoma, tokia pagal tokį susitarimą ar sutartį mažiausia bausmė ir taikoma.

2. Šio straipsnio 1 dalyje apibūdinti nusikaltimai laikomi nusikaltimais, už kuriuos iš duodama, visose sutartyse dėl ekstradicijos tarp dviejų ar daugiau Šalių. Šalys Įsipareigoja tokius nusikaltimus kaip nusikaltimus, už kuriuos iš duodama, Įtraukti Į visas sutartis dėl ekstradicijos, sudaromas tarp dviejų ar daugiau Šalių.

3. Jeigu Šalis, siejanti ekstradiciją su sutartimi, gauna prašymą dėl ekstradicijos iš kitos Šalies, su kuria nėra sudariusi sutarties dėl ekstradicijos, ji gali šią Konvenciją laikyti teisiniu pagrindu ekstradicijai už bet kurį nusikaltimą, nurodytą šio straipsnio 1 dalyje.

4. Šalys, nesiejančios ekstradicijos su sutartimi, šio straipsnio 1 dalyje minimus nusikaltimus tarpusavyje pripažįsta nusikaltimais, už kuriuos iš duodama.

5. Ekstradicija vykdoma pagal prašomosios Šalies teisėje arba taikytinose ekstradicijos sutartyse nustatytas sąlygas, įskaitant pagrindus, kuriems esant prašomoji Šalis gali atsisakyti vykdyti ekstradiciją.

6. Jeigu asmenį, padariusį šio straipsnio 1 dalyje minimą nusikaltimą, atsisakoma išduoti vien dėl jo pilietybės arba dėl to, kad prašomoji Šalis mano, jog tas nusikaltimas priklauso jos jurisdikcijai, prašomoji Šalis prašančiosios Šalies prašymu perduoda bylą savo kompetentingoms institucijoms, kad jos vykdytų baudžiamąjį persekiojimą ir tinkamu laiku praneša prašančiajai Šaliai galutinį jo rezultatą. Šios institucijos priima sprendimą ir atlieka tyrimą bei bylos nagrinėjimą tokiu pat būdu, kaip ir panašiose baudžiamosiose bylose, sprendžiamose pagal tos Šalies teisę.

7. a) Nesant sutarties Šalys, pasirašydamos arba deponuodamos šios Konvencijos ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo prie jos dokumentus, Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui praneša kiekvienos institucijos, atsakingos už prašymo išduoti arba laikinai suimti asmenį pateikimą arba gavimą, pavadinimą ir adresus.

b) Europos Tarybos Generalinis Sekretorius sudaro ir atnaujina Šalių nurodytą institucijų registrą. Kiekviena Šalis pasirūpina, kad informacija registre visuomet būtų teisinga.

3 dalis. Bendrieji savitarpio pagalbos principai

25 straipsnis. Bendrieji savitarpio pagalbos principai

1. Atlikdamos tyrimą arba nagrinėdamos bylas dėl nusikaltimų, susijusių su kompiuterinėmis sistemomis ir duomenimis, arba rinkdamos nusikaltimo įrodymus elektroniniu pavidalu, Šalys teikia viena kitai didžiausią įmanomą pagalbą.

2. Kiekviena Šalis taip pat priima tokius teisės aktus ir tokias priemones, kurių gali prireikti 27–35 straipsniuose nustatytiems įsipareigojimams vykdyti.

3. Skubiais atvejais kiekviena Šalis gali perduoti savitarpio pagalbos arba su tuo susijusios informacijos prašymus operatyviomis ryšio priemonėmis, tarp jų faksimiliniu ryšiu arba elektroniniu paštu, jeigu tomis priemonėmis galima užtikrinti tinkamą informacijos saugumą bei autentiškumą (naudojant, kai tai reikalinga, šifravimą), ir prašomosios Šalies prašymu tokią informaciją oficialiai patvirtina. Prašomoji Šalis prašymą priima ir į jį atsako bet kuria tokia operatyvia ryšio priemone.

4. Jeigu šio skyriaus straipsniuose kitaip nenurodyta, savitarpio pagalba teikiama pagal prašomosios Šalies teisėje arba taikytinose savitarpio pagalbos sutartyse nustatytas sąlygas, įskaitant pagrindus, kuriems esant prašomoji Šalis gali atsisakyti bendradarbiauti. Prašomoji Šalis nesinaudoja teise atsisakyti teikti savitarpio pagalbą dėl 2–11 straipsniuose minimų nusikaltimų, remdamasi tik tuo, kad prašymas susijęs su nusikaltimu, kurį ji laiko finansiniu nusikaltimu.

5. Kai pagal šio skyriaus nuostatas prašomajai Šaliai leidžiama savitarpio pagalbos teikimą sieti su dvigubo baudžiamumo buvimu, tokia sąlyga laikoma įvykdyta, neatsižvelgiant į tai, ar jos įstatymai priskiria tą nusikaltimą tai pačiai nusikaltimų kategorijai ir vadina tais pačiais terminais, kaip ir prašančioji Šalis, jeigu sudarantis nusikaltimo pagrindą elgesys, dėl kurio prašoma pagalbos, pagal jos įstatymus yra nusikaltimas.

26 straipsnis. Savanoriškas informavimas

1. Kiekviena Šalis, kiek tai leidžia jos vidaus teisė, gali be ankstesnio prašymo perduoti kitai Šaliai informaciją gautą per savo pačios atliekamus tyrimus, jeigu ji mano, kad tokios informacijos atskleidimas padėtų ją gavusiai Šaliai pradėti arba atlikti tyrimą ar nagrinėti bylas dėl pagal šią Konvenciją nustatytų nusikaltimų, arba paskatintų tą Šalį pagal šį skyrių pateikti prašymą bendradarbiauti.

2. Prieš teikdama tokią informaciją teikiančioji Šalis gali prašyti, kad būtų išsaugotas jos konfidencialumas arba kad ji būtų naudojama tik nurodytomis sąlygomis. Jeigu informaciją gaunanti Šalis negali įvykdyti tokio prašymo, ji apie tai praneša teikiančiajai Šaliai, kuri tada sprendžia, ar, nepaisant to, tokią informaciją teikti. Jeigu informaciją gaunanti Šalis sutinka, kad informacija būtų naudojama nurodytomis sąlygomis, ji privalo laikytis tų sąlygų.

4 dalis. Savitarpio pagalbos prašymų pateikimo tvarka, kai nėra taikytinų tarptautinių susitarimų

27 straipsnis. Savitarpio pagalbos prašymų pateikimo tvarka, kai nėra taikytinų tarptautinių susitarimų

1. Jeigu tarp prašančiosios ir prašomosios Šalių nėra savitarpio pagalbos sutarties arba susitarimo, pagrįsto vienodais ar abipusiais teisės aktais, taikomos šio straipsnio 2–9 dalių nuostatos. Jeigu tokia sutartis, susitarimas arba teisės aktai yra, šio straipsnio nuostatos netaikomos, nebent susijusios Šalys susitartų vietoj jų taikyti kurią nors arba visą likusią šio straipsnio dalį.

2. a) Kiekviena Šalis paskiria centrinę instituciją arba institucijas, atsakingas už savitarpio pagalbos prašymų ir atsakymų į juos siuntimą, tokių prašymų vykdymą arba jų perdavimą vykdyti kompetentingoms institucijoms.

b) Centrinės institucijos vienos su kitomis bendradarbiauja tiesiogiai.

c) Kiekviena Šalis, pasirašydama arba deponuodama šios Konvencijos ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentą, Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui praneša institucijų, paskirtų pagal šią straipsnio dalį, pavadinimus ir adresus.

d) Europos Tarybos Generalinis Sekretorius sudaro ir atnaujina Šalių nurodytų centrinių institucijų registrą. Kiekviena Šalis pasirūpina, kad informacija registre visuomet būtų teisinga.

3. Pagal šį straipsnį siunčiami savitarpio pagalbos prašymai vykdomi prašančiosios Šalies nurodyta tvarka, išskyrus atvejus, kai ji nesuderinama su prašomosios Šalies teise.

4. Be 25 straipsnio 4 dalyje išvardytų atsisakymo pagrindų, prašomoji Šalis gali atsisakyti teikti pagalbą jeigu:

a) prašymas susijęs su nusikaltimu, kurį prašomoji Šalis laiko politiniu nusikaltimu arba nusikaltimu, susijusiu su politiniu nusikaltimu;

b) ta Šalis mano, kad prašymo vykdymas pakenktų jos suverenumui, saugumui, viešajai tvarkai arba kitiems svarbiems interesams.

5. Prašomoji Šalis gali atidėti prašymo vykdymą, jeigu jį vykdant būtų pakenkta jos institucijų atliekamam nusikaltimų tyrimui arba bylų nagrinėjimui.

6. Prieš atsakydama teikti pagalbą arba atidedama jos teikimą prašomoji Šalis, kai reikia, pasitarusi su prašančiąja Šalimi, apsversto galimybę patenkinti prašymą iš dalies arba tokiomis sąlygomis, kokias ji laiko reikalingomis.

7. Prašomoji Šalis nedelsdama informuoja prašančiąją Šalį apie pagalbos prašymo vykdymo rezultata. Jeigu prašymą atsisakoma vykdyti arba jo vykdymas atidedamas, nurodomos to nevykdymo arba atidėjimo priežastys. Prašomoji Šalis taip pat informuoja prašančiąją Šalį apie priežastis, dėl kurių neįmanoma įvykdyti prašymo arba dėl kurių jo vykdymas gali būti labai uždelstas.

8. Prašančioji Šalis gali prašyti, kad prašomoji Šalis išsaugotų pagal šio skyriaus nuostatas pateikto prašymo ir jo turinio konfidencialumą tiek, kiek to reikia prašymui vykdyti. Jeigu prašomoji Šalis negali patenkinti konfidencialumo sąlygos, ji nedelsdama apie tai praneša prašančiajai Šaliai, kuri tada sprendžia, ar prašymą vis dėlto reikėtų vykdyti.

9. a) Skubiu atveju savitarpio pagalbos ar su ja susijusios informacijos prašymus prašančiosios Šalies teisminės institucijos gali siųsti tiesiogiai tokioms prašomosios Šalies institucijoms.

Tokiais atvejais kopija tuo pačiu metu per prašančiosios Šalies centrinę instituciją yra siunčiama prašomosios Šalies centrinei institucijai.

b) Šioje straipsnio dalyje minimi prašymai arba pranešimai gali būti perduodami per Tarptautinę kriminalinės policijos organizaciją (Interpolą).

c) Kai prašymas pateikiamas pagal šios straipsnio dalies a punktą o institucija neturi įgaliojimų jį nagrinėti, ji perduoda prašymą kompetentingai nacionalinei institucijai ir apie tai tiesiogiai informuoja prašančiąją Šalį.

d) Jeigu šioje straipsnio dalyje minimi prašymai arba pranešimai nėra susiję su prievartos priemonėmis, juos kompetentinga prašančiosios Šalies institucija tiesiogiai perduoda kompetentingai prašomosios Šalies institucijai.

e) Kiekviena Šalis, pasirašydama arba deponuodama šios Konvencijos ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentus, Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui gali pranešti, kad, siekiant didesnio veiksmingumo, šioje straipsnio dalyje minimi prašymai turi būti siunčiami jos centrinei institucijai.

28 straipsnis. Konfidencialumas ir informacijos naudojimo apribojimas

1. Jeigu tarp prašančiosios ir prašomosios Šalių nėra savitarpio pagalbos sutarties arba susitarimo, pagrįsto vienodais ir abipusiais teisės aktais, taikomos šio straipsnio nuostatos. Jeigu tokia sutartis, susitarimas arba teisės aktai yra, šio straipsnio nuostatos netaikomos, nebent Šalys susitartų vietoj jų taikyti kurią nors arba visą likusią šio straipsnio dalį.

2. Atsakydama į prašymą suteikti informaciją arba medžiagą prašomoji Šalis gali nustatyti sąlygą, kad:

a) būtų išsaugomas jos konfidencialumas tais atvejais, kai savitarpio teisinės pagalbos prašymas negalėtų būti vykdomas nesant tokios sąlygos;

b) ji būtų naudojama tik prašyme nurodytam tyrimui arba bylų nagrinėjimui.

3. Jeigu prašančioji Šalis negali įvykdyti šio straipsnio 2 dalyje minimos sąlygos, ji apie tai nedelsdama praneša kitai Šaliai, kuri tada sprendžia, ar, nepaisant to, teikti tokią informaciją. Jeigu prašančioji Šalis sutinka su tokia sąlyga, ji privalo jos laikytis.

4. Kiekviena Šalis, kuri teikia informaciją arba medžiagą laikydamasi šio straipsnio 2 dalyje minimos sąlygos, gali, remdamasi ta sąlyga, paprašyti kitą Šalį paaiškinti, kam tokia informacija arba medžiaga reikalinga.

2 skirsnis. Specialiosios nuostatos

1 dalis. Savitarpio pagalba dėl laikinųjų priemonių

29 straipsnis. Operatyvus laikomųjų kompiuterinių duomenų išsaugojimas

1. Šalis gali prašyti kitą Šalį nurodyti operatyviai išsaugoti duomenis, laikomus kompiuterinėje sistemoje, kuri yra tos kitos Šalies teritorijoje ir dėl kurios prašančioji Šalis ketina pateikti savitarpio pagalbos prašymą, susijusį su tokių duomenų paieška arba panašia prieiga, areštu ar panašiu poėmiu arba su jų atskleidimu, arba prašyti kitaip pasirūpinti tokių duomenų išsaugojimu.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalį pateikiamame prašyme išsaugoti duomenis nurodoma:

a) išsaugoti duomenis prašanti institucija;

b) nusikaltimas, dėl kurio atliekamas tyrimas arba vyksta procesas, ir trumpas susijusių faktų apibendrinimas;

c) išsaugotini laikomieji kompiuteriniai duomenys ir jų sąsaja su nusikaltimu;

d) bet kuri turima informacija, leidžianti nustatyti laikomųjų kompiuterinių duomenų saugotoją arba kompiuterinės sistemos vietą;

e) būtinybė išsaugoti duomenis;
f) Šalies ketinimas pateikti savitarpio pagalbos prašymą, susijusį su laikomųjų kompiuterinių duomenų paieška arba panašia prieiga, arešto ar panašiu poėmiu arba su jų atskleidimu.

3. Gavusi kitos Šalies prašymą, prašomoji Šalis imasi visų reikalingų priemonių, kad, vadovaudamasi savo vidaus teise, operatyviai išsaugotų nurodytus duomenis. Atsakant į prašymą, nereikalaujama dvigubo baudžiamumo, kaip tokio išsaugojimo sąlygos.

4. Šalis, kuri atsakymą į savitarpio pagalbos prašymą, susijusį su duomenų paieška arba panašia prieiga, arešto ar panašiu poėmiu arba su jų atskleidimu, sieja su dvigubo baudžiamumo sąlyga, gali nusikaltimų, išskyrus nurodytuosius šios Konvencijos 2–11 straipsniuose, atžvilgiu pasilikti teisę atmesti pagal šį straipsnį pateiktą prašymą išsaugoti duomenis, kai ji turi pagrindo manyti, kad atskleidimo metu dvigubo baudžiamumo sąlyga negali būti įvykdyta.

5. Be to, prašymas dėl išsaugojimo gali būti atmestas, tik jeigu:

a) prašymas pateiktas dėl nusikaltimo, kurį prašomoji Šalis laiko politiniu nusikaltimu arba nusikaltimu, susijusiu su politiniu nusikaltimu;

b) prašomoji Šalis mano, kad prašymo vykdymas galėtų pakenkti jos suverenumui, saugumui, viešajai tvarkai arba kitiems svarbiems interesams.

6. Jeigu prašomoji Šalis mano, kad išsaugojimas neužtikrins duomenų prieinamumo ateityje arba sukels pavojų prašančiosios Šalies tyrimo konfidencialumui ar kitaip jam pakenks, ji nedelsdama apie tai praneša prašančiajai Šaliai, kuri tada sprendžia, ar prašymą vis dėlto reikėtų vykdyti.

7. Atsakant į šio straipsnio 1 dalyje minimą prašymą duomenys išsaugojami ne mažiau kaip 60 dienų, kad prašančioji Šalis galėtų pateikti prašymą dėl duomenų paieškos arba panašios prieigos, arešto ar panašaus poėmio arba dėl jų atskleidimo. Gavus tokį prašymą, tokie duomenys saugojami iki sprendimo dėl prašymo priėmimo.

30 straipsnis. Operatyvus išsaugotų srauto duomenų atskleidimas

1. Jeigu vykdydama pagal 29 straipsnį pateiktą prašymą išsaugoti srauto duomenis, susijusius su tam tikra informacija, prašomoji Šalis sužino, kad su šios informacijos perdavimu yra susijęs kitoje valstybėje esantis paslaugos teikėjas, ji operatyviai atskleidžia prašančiajai Šaliai pakankamai srauto duomenų, leidžiančių nustatyti paslaugos teikėją ir tos informacijos perdavimo kelią.

2. Atsakyti atskleisti srauto duomenis pagal šio straipsnio 1 dalį galima tik tais atvejais, kai:

a) prašymas pateiktas dėl nusikaltimo, kurį prašomoji Šalis laiko politiniu nusikaltimu arba nusikaltimu, susijusiu su politiniu nusikaltimu;

b) prašomoji Šalis mano, kad prašymo vykdymas galėtų pakenkti jos suverenumui, saugumui, viešajai tvarkai arba kitiems svarbiems interesams.

2 dalis. Savitarpio pagalba atliekant tyrimą

31 straipsnis. Savitarpio pagalba dėl laikomųjų kompiuterių duomenų prieigos

1. Šalis gali pateikti kitai Šaliai prašymą dėl duomenų, laikomų kompiuterinėje sistemoje, kuri yra prašomosios Šalies teritorijoje, paieškos arba panašios prieigos, arešto ar panašaus poėmio ir atskleidimo, taip pat ir dėl duomenų, kurie buvo išsaugoti pagal 29 straipsnį.

2. Atsakydama į prašymą, prašomoji Šalis vadovaujasi tarptautiniais dokumentais, susitarimais ir įstatymais, nurodytais 23 straipsnyje, ir atitinkamomis šio skyriaus nuostatomis.

3. Į prašymą operatyviai atsakoma tais atvejais, kai:

a) yra pagrindo manyti, kad reikalingi duomenys gali būti nesunkiai prarasti arba pakeisti;

b) operatyvus bendradarbiavimas yra numatytas šio straipsnio 2 dalyje nurodytuose dokumentuose, susitarimuose ir įstatymuose.

32 straipsnis. Tarptautinė laikomųjų kompiuterių duomenų prieiga gavus sutikimą arba esant viešajai prieigai

Kiekviena Šalis be oficialaus kitos Šalies leidimo gali:

a) priėti prie viešai prieinamų (atviras šaltinis) laikomųjų kompiuterinių duomenų, kad ir kokioje geografinėje vietoje jie būtų;

b) per savo teritorijoje esančią kompiuterinę sistemą priėti prie laikomųjų kompiuterių duomenų, esančių kitoje Šalyje, arba gauti tuos duomenis, jeigu ta Šalis gauna asmens, teisiškai įgalio per tokią kompiuterių sistemą atskleisti tai Šaliai tokius duomenis, teisėtą ir sąmoningą sutikimą

33 straipsnis. Savitarpio pagalba, teikiama dėl srauto duomenų rinkimo realiuoju laiku

1. Šalys teikia savitarpio pagalbą realiuoju laiku renkant srauto duomenis, susijusius su konkrečia informacija, jos teritorijoje perduodama naudojantis kompiuterine sistema. Atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalies nuostatas, pagalba teikiama laikantis šalies vidaus teisėje nustatytos tvarkos ir sąlygų.

2. Kiekviena Šalis tokią pagalbą teikia bent tų baudžiamųjų nusikaltimų atvejais, kai srauto duomenys realiuoju laiku būtų renkami toje valstybėje nagrinėjamosiose panašiose bylose.

34 straipsnis. Savitarpio pagalba, teikiama dėl turinio duomenų perimties

Šalys teikia savitarpio pagalbą realiuoju laiku renkant arba įrašant turinio duomenis, susijusius su konkrečia informacija, perduodama kompiuterine sistema, kiek tai leidžia jų taikytinos sutartys ir vidaus įstatymai.

3 dalis. 24/7 tinklas

35 straipsnis. 24/7 tinklas

1. Kad būtų galima teikti skubią pagalbą tyrimui ar bylų nagrinėjimui, susijusiems su nusikaltimais kompiuterinėms sistemoms ir duomenims, arba nusikaltimo įrodymų rinkimui elektroniniu pavidalu, kiekviena Šalis paskiria ryšio punktą, veikiantį visą parą 7 dienas per savaitę. Be kita ko, tokią pagalbą apima toliau išvardytų dalykų palengvinimą arba, jeigu tai leidžia valstybės vidaus teisė ir praktika, tiesiogiai:

a) techninių konsultacijų teikimą;

b) duomenų išsaugojimą pagal 29 ir 30 straipsnius;

c) įrodymų rinkimą, teisinės informacijos teikimą ir įtariamųjų buvimo vietos nustatymą

2. a) Šalies ryšio punktas turi galimybę palaikyti operatyvų ryšį su kitos Šalies ryšio punktu.

b) Jeigu Šalies paskirtas ryšio punktas nėra tos Šalies institucijos arba institucijų, atsakingų už tarptautinę savitarpio pagalbą arba ekstradiciją dalis, toks ryšio punktas pasirūpina, kad galėtų operatyviai bendradarbiauti su tokia institucija arba institucijomis.

3. Kad palengvintų tinklo darbą, kiekviena Šalis parūpina apmokytą personalą ir įrangą jam.

IV SKYRIUS. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

36 straipsnis. Pasirašymas ir įsigaliojimas

1. Šią Konvenciją gali pasirašyti Europos Tarybos valstybės narės ir prie jos rengimo prisidėjusios valstybės, kurios nėra narės.

2. Ši Konvencija turi būti ratifikuojama, priimama arba patvirtinama. Ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentai deponuojami Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

3. Ši Konvencija įsigalioja kito mėnesio pirmą dieną, praėjus trimis mėnesiams nuo tos dienos, kai penkios valstybės, tarp jų ne mažiau kaip trys Europos Tarybos narės, pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis pareiškė sutikimą įsipareigoti pagal šią Konvenciją.

4. Kiekvienai šią Konvenciją pasirašiusiai valstybei, kuri vėliau pareiškė sutikimą įsipareigoti pagal ją, Konvencija įsigalioja kito mėnesio pirmą dieną, praėjus trimis mėnesiams nuo tos dienos, kai ji pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis pareiškia sutikimą įsipareigoti pagal šią Konvenciją.

37 straipsnis. Prisijungimas prie Konvencijos

1. Šiai Konvencijai įsigaliojus, Europos Tarybos Ministrų Komitetas, pasikonsultavęs su šios Konvencijos Susitariančiosiomis Šalimis ir gavęs vieningą jų sutikimą, gali pakviesti bet kurią valstybę, kuri nėra Tarybos narė ir neprisidėjo prie šios Konvencijos rengimo, prisijungti prie jos. Sprendimas priimamas pritarus Europos Tarybos statuto 20 straipsnio d punkte nustatyta daugumai ir vieningai balsavus Susitariančiųjų Šalių atstovams, kurie yra teisėti Ministrų Komiteto nariai.

2. Ši Konvencija prie jos pagal šio straipsnio 1 dalį prisijungusiai valstybei įsigalioja kito mėnesio pirmą dieną, praėjus trimis mėnesiams nuo tos dienos, kai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui deponuojamas prisijungimo dokumentas.

38 straipsnis. Teritorinis taikymas

1. Kiekviena valstybė pasirašymo metu arba deponuodama savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą gali nurodyti teritoriją arba teritorijas, kurioms ši Konvencija taikoma.

2. Kiekviena valstybė bet kada vėliau gali Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pareiškimu išplėsti šios Konvencijos taikymą bet kuriai kitai tame pareiškimе nurodytai teritorijai. Tokiai teritorijai Konvencija įsigalioja kito mėnesio pirmą dieną, praėjus trimis mėnesiams nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna tokį pareiškimą.

3. Kiekvienas pareiškimas pagal dvi pirmesnes šio straipsnio dalis kiekvienai tokiaame pareiškimе nurodytai teritorijai gali būti atšauktas Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pranešimu. Atšaukimas įsigalioja kito mėnesio pirmą dieną, praėjus trimis mėnesiams nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna tokį pranešimą.

39 straipsnis. Konvencijos galiojimas

1. Šios Konvencijos tikslas – papildyti taikytinas daugiašales ir dvišales Šalių sutartis bei susitarimus, tarp jų:

– Europos konvenciją dėl ekstradicijos, pateiktą pasirašyti 1957 m. gruodžio 13 d. Paryžiuje (ETS Nr. 24);

– Europos konvenciją dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, pateiktą pasirašyti 1959 m. balandžio 20 d. Strasbūre (ETS Nr. 30);

– Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose papildomą protokolą, pateiktą pasirašyti 1978 m. kovo 17 d. Strasbūre (ETS Nr. 99).

2. Jeigu dvi ar daugiau Šalių jau yra sudariusios susitarimą arba sutartį šios Konvencijos reglamentuojamais klausimais arba kitaip nustačiusios savo santykius šioje srityje, arba tai padarytų ateityje, jos taip pat turi teisę taikyti tą susitarimą arba sutartį ir pagal juos reglamentuoti savo santykius. Tačiau jeigu šios Konvencijos reglamentuojamais klausimais Šalys nustato savo santykius kitaip, nei jie reglamentuojami šioje Konvencijoje, jos privalo juos tvarkyti taip, kad jie neprieštarautų šios Konvencijos tikslams ir nuostatoms.

3. Ši Konvencija niekaip nekeičia kitų Šalies teisių, apribojimų, pareigų ir įsipareigojimų.

40 straipsnis. Pareiškimai

Kiekviena valstybė pasirašydama šią Konvenciją arba deponuodama savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą gali Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu rašytiniu pranešimu pareikšti, kad ji pasilieka teisę reikalauti papildomų sąlygų, kaip nustatyta 2 ir 3 straipsniuose, 6 straipsnio 1 dalies b punkte, 7 straipsnyje, 9 straipsnio 3 dalyje ir 27 straipsnio 9 dalies e punkte.

41 straipsnis. Konvencijos galiojimas federacinėje valstybėje

1. Federacinė valstybė gali pasilikti teisę priimti įsipareigojimus pagal šios Konvencijos II skyrių, neprieštaraujančius pagrindiniams principams, kuriais grindžiami santykiai tarp jos centrinės vyriausybės ir ją sudarančių valstybių ar kitų panašių teritorinių vienetų, jeigu ji tebėra pasirengusi bendradarbiauti pagal III skyrių.

2. Darydama šio straipsnio 1 dalyje nurodytą išlygą, federacinė valstybė gali netaikyti tokių šios išlygos sąlygų, kurios atmeta arba iš esmės sumažina jos įsipareigojimus imtis II skyriuje nurodytų priemonių. Apskritai ji plačiai ir veiksmingai užtikrina šių priemonių vykdymą.

3. Apie tas Konvencijos nuostatas, kurių taikymas priklauso federaciją sudarančių valstybių arba panašių teritorinių vienetų, pagal jos konstituciją nepareigotų vykdyti įstatymų leidybos funkcijų, jurisdikcijai, federacijos vyriausybė informuoja kompetentingas tokių valstybių institucijas, palankiai vertindama tokias nuostatas ir skatindama tokias valstybes imtis tinkamų veiksmų joms įgyvendinti.

42 straipsnis. Išlygos

Kiekviena valstybė pasirašydama šią Konvenciją arba deponuodama savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentą, gali Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu rašytiniu pranešimu pareikšti, kad ji pasilieka teisę daryti 4 straipsnio 2 dalyje, 6 straipsnio 3 dalyje, 9 straipsnio 4 dalyje, 10 straipsnio 3 dalyje, 11 straipsnio 3 dalyje, 14 straipsnio 3 dalyje, 22 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 4 dalyje ir 41 straipsnio 1 dalyje nurodytas išlygas. Jokių kitų išlygų daryti negalima.

43 straipsnis. Išlygų statusas ir atšaukimas

1. Šalis, padariusi 42 straipsnyje nurodytą išlygą gali Generaliniam Sekretoriui adresuotu pranešimu visai arba iš dalies ją atšaukti. Toks atšaukimas įsigalioja nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna tokį pranešimą. Jeigu pranešime nurodoma, jog išlyga atšaukiama nuo jame nustatytos datos ir tokia data yra vėlesnė nei ta, kai pranešimą gauna Generalinis Sekretorius, išlygos atšaukimas įsigalioja vėlesnę dieną.

2. Kai tik leidžia aplinkybės, Šalis, padariusi 42 straipsnyje nurodytą išlygą, visai arba iš dalies ją atšaukia.

3. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius periodiškai klausia Šalių, padariusių vieną ar daugiau 42 straipsnyje nurodytų išlygų, apie galimybę tokią išlygą arba išlygas atšaukti.

44 straipsnis. Pakeitimai

1. Kiekviena Šalis gali siūlyti šios Konvencijos pakeitimus, apie kuriuos Europos Tarybos Generalinis Sekretorius praneša Europos Tarybos valstybėms narėms, prie šios Konvencijos

rengimo prisidėjusioms valstybėms, kurios nėra narės, ir valstybėms, pagal šios Konvencijos 37 straipsnį prisijungusioms arba pakviestoms prisijungti prie jos.

2. Apie kiekvieną Šalies siūlomą pakeitimą pranešama Europos nusikalstamumo problemų komitetui (CDPC), kuris savo nuomonę dėl siūlomo pakeitimo perduoda Ministrų Komitetui.

3. Ministrų Komitetas apsveria siūlomą pakeitimą bei Europos nusikalstamumo problemų komiteto (CDPC) pateiktą nuomonę ir, pasikonsultavęs su nepriklausančioms Europos Tarybai Konvencijos Šalimis, gali tokį pakeitimą priimti.

4. Kiekvieno pakeitimo tekstas, Ministrų Komiteto priimtas pagal šio straipsnio 3 dalį, perduodamas Šalims, kad jos pareikštų sutikimą.

5. Kiekvienas pakeitimas, priimtas pagal šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų nuo tos dienos, kai visos Šalys Generaliniam Sekretoriui pareiškia savo sutikimą.

45 straipsnis. Ginčų sprendimas

1. Europos nusikalstamumo problemų komitetas (CDPC) yra nuolat informuojamas apie šios Konvencijos aiškinimą ir taikymą.

2. Tarp Šalių kilus ginčui dėl šios Konvencijos aiškinimo arba taikymo, jos stengiasi ginčą išspręsti derybomis arba kitomis taikiomis joms priimtinais ginčų sprendimo priemonėmis, be kita ko, pateikdamos ginčą Europos nusikalstamumo problemų komitetui (CDPC), arbitražiniam teismui, kurio sprendimai Šalims privalomi, arba Tarptautiniam Teisingumo Teismui, jei Šalys taip susitarė.

46 straipsnis. Šalių konsultacijos

1. Prireikus Šalys periodiškai konsultuojasi, kad palengvintų:

a) veiksmingą šios Konvencijos taikymą ir vykdymą, taip pat dėl to kylančių problemų ir pagal šią Konvenciją padarytų pareiškimų arba išlygų poveikio nustatymą;

b) keitimaši informacija apie svarbius teisės, politikos arba technikos pokyčius, susijusius su elektroniniais nusikaltimais ir įrodymų rinkimu elektroniniu pavidalu;

c) galimų Konvencijos papildymų arba pakeitimų svarstymą.

2. Europos nusikalstamumo problemų komitetas (CDPC) periodiškai informuojamas apie šio straipsnio 1 dalyje minimų konsultacijų rezultatus.

3. Europos nusikalstamumo problemų komitetas (CDPC) prireikus tarpininkauja šio straipsnio 1 dalyje minimose konsultacijose ir imasi reikalingų priemonių, kad padėtų Šalims papildyti arba iš dalies pakeisti šią Konvenciją. Ne vėliau kaip praėjus trejiems metams nuo šios Konvencijos įsigaliojimo Europos nusikalstamumo problemų komitetas (CDPC), bendradarbiaudamas su Šalimis, persvarsto visas Konvencijos nuostatas ir, jei būtina, siūlo atitinkamus pakeitimus.

4. Išskyrus atvejus, kai išlaidas padengia Europos Tarybos, šio straipsnio 1 dalies nuostatų vykdymo išlaidas Šalys padengia jų sutartu būdu.

5. Vykdyti pagal šį straipsnį nustatytas funkcijas Šalims padeda Europos Tarybos Sekretoriatas.

47 straipsnis. Denonsavimas

1. Kiekviena Šalis bet kada Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotu pranešimu gali denonsuoti šią Konvenciją.

2. Toks denonsavimas įsigalioja kito mėnesio pirmą dieną, praėjus trimis mėnesiais nuo tos dienos, kai Generalinis Sekretorius gauna pranešimą.

48 straipsnis. Pranešimas

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius Europos Tarybos valstybėms narėms, valstybėms, prisidėjusioms prie šios Konvencijos rengimo, kurios nėra narės, ir visoms valstybėms, prisijungusioms arba pakviestoms prie jos prisijungti, praneša apie:

- a) kiekvieną pasirašymą
- b) kiekvieno ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumento deponavimą
- c) kiekvieną šios Konvencijos įsigaliojimo pagal 36 ir 37 straipsnius datą;
- d) kiekvieną pagal 40 straipsnį padarytą pareiškimą arba pagal 42 straipsnį padarytą išlygą;
- e) bet kurį kitą veiksma, pranešimą arba informaciją, susijusią su šia Konvencija.

Tai paliudydami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Konvenciją.

Priimta 2001 m. lapkričio 23 d. Budapešte anglų ir prancūzų kalbomis, abu tekstai yra autentiški, vienu egzemplioriumi, kuris deponuojamas Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos Generalinis Sekretorius patvirtintas kopijas siunčia kiekvienai Europos Tarybos valstybei narei, prie šios Konvencijos rengimo prisidėjusioms valstybėms, kurios nėra valstybės narės, ir kiekvienai prie šios Konvencijos prisijungti pakviestai valstybei.
